

47. I § 311, stk. 2, udgår: », se dog § 284, stk. 2«.

48. §§ 317 og 318 ophæves, og i stedet indsættes:

»§ 317. Ved anke eller kære betragtes sagen med hensyn til sagsomkostninger som vundet af den, der har anket eller kæret, såfremt han opnår en forandring af afgørelsen, og som tabt, såfremt afgørelsen ikke ændres.«

49. § 320, stk. 2, ophæves.

50. § 328 affattes således:

»§ 328. Retten træffer bestemmelse om sagsomkostninger og rettergangsboeder, selv om der ikke er nedlagt påstand herom, jfr. dog §§ 321 og 322.«

51. § 336 a, stk. 1, affattes således:

»Beskikkelse af advokat meddeles ved retterne bortset fra de i § 15 og § 16 a nævnte retter af dommeren. Ved de i § 16 a nævnte retter meddeles beskikkelsen af den i medfør af § 16 a, stk. 3, beskikkede dommer. Ved de øvrige retter, herunder de i § 15 nævnte retter, meddeles beskikkelsen af rettens præsidet.«

52. § 336 b, stk. 1, ophæves. Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 1 og 2.

53. *Kapitlerne 32–40* ophæves, og i stedet indsættes:

»Kapitel 32.

Almindelige bestemmelser.

§ 337. Retten kan når som helst under forhandlingerne opfordre parterne til at udtale sig om grunde, som vil kunne føre til, at retten på embeds vegne må afvise eller henvisne sagen.

§ 338. Retten kan ikke tilkende en part mere, end han har påstået, og kan kun tage hensyn til anbringender, som parten har gjort gældende, eller som ikke kan frafaldes.

§ 339. Er en parts påstand eller hans anbringender eller hans udtalelser om sagen i

øvrigt uklare eller ufuldstændige, kan retten søge dette afhjulpet ved spørgsmål til parten.

Stk. 2. Retten kan opfordre en part til at tilkendegive sin stilling såvel til faktiske som til retlige spørgsmål, som synes at være af betydning for sagen.

Stk. 3. Retten kan opfordre en part til at fremlægge dokumenter, tilvejebringe syn eller skøn eller i øvrigt føre bevis, når sagens faktiske omstændigheder uden sådan bevisførelse ville henstå som uvisse.

Stk. 4. Møder en part i en sag, der behandles ved byret, ikke ved advokat, vejleder retten parten om, hvad han bør foretage til oplysning af sagen og i øvrigt til varetagelse af sine interesser under denne.

§ 340. Bevisførelse ved byret og landsret finder sted under domsforhandlingen. Retten kan undtagelsesvis bestemme, at bevisførelsen eller en del af denne skal ske inden domsforhandlingen. Retten kan fastsætte en frist, inden hvilken en sådan bevisførelse skal være afsluttet. Bestemmelsen om bevisførelse inden domsforhandlingen kan i påtrængende tilfælde træffes af den ret, ved hvilken beviset agtes ført.

Stk. 2. Vedkommende part skal underrette modparten om bevisførelse inden domsforhandlingen med en uges varsel. Den ret, hvor bevisførelsen skal ske, kan dog i påtrængende tilfælde gøre undtagelse herfra og kan i så fald beskikke en advokat til at varetage modpartens interesser. Vederlaget til advokaten fastsættes af retten og afholdes foreløbigt af den part, der har ønsket bevisførelsen. Retten kan kræve, at parten stiller sikkerhed for betalingen af vederlaget.

Stk. 3. I højesteret træffer retten bestemmelse om, hvor og hvornår bevisførelsen skal ske. Reglerne i stk. 1, 3. og 4. pkt., og stk. 2 finder tilsvarende anvendelse.

§ 341. Bevisførelse, der skønnes at være uden betydning for sagen, kan ikke finde sted.

§ 342. Skal der optages bevis i udlandet, udfærdiger retten på grundlag af oplysninger fra den part, der ønsker beviset optaget, en retsanmodning til vedkommende fremmede myndighed. Retten kan kræve, at parten stiller sikkerhed for de omkostninger, som bevisoptagelsen vil medføre. Anmodningen